

Η ΕΚΛΟΓΗ ΩΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΣΕΡΒΙΑΣ ΤΟΥ ΑΠΟ ΝΥΣΣΗΣ ΕΙΡΗΝΑΙΟΥ

Τήν 22αν Ἰανουαρίου ἐ.ἔ. διά μέσου τῆς λεγομένης «ἀποστολικῆς κληρώσεως», τῆς θεσπισθείσης τό 1969, ἐξελέγη ὡς ὁ 45ος Ἀρχιεπίσκοπος Πεκίου, Μητροπολίτης Βελιγραδίου καί Καρλοβικίου καί Πατριάρχης τῶν Σέρβων ὁ Ἐπίσκοπος Νύσσης Εἰρηναῖος. Οἱ ἄλλοι δύο Ἀρχιερεῖς, οἱ ὁποῖοι ἀπετέλεσαν μετ' αὐτοῦ τό τριπρόσωπον, ἦσαν ὁ Τοποτηρητής Μητροπολίτης Μαυροβουνίου καί Παραθαλασσίας Ἀμφιλόχιος καί ὁ Ἐπίσκοπος Μπάτσκας Εἰρηναῖος. Ἡ κλήρωσις ἐγίνε κατόπιν τῆς ἐπικλήσεως τοῦ Ἀγ. Πνεύματος εἰς τό παρεκκλήσιον τοῦ Πατριαρχείου ὑπό τοῦ Ἡγουμένου τῆς Μονῆς Λεπάβινας (Κροατίας) Γαβριήλ.

Ἡ πρώτη ἐνθρόνισις ἐγίνε τήν ἐπομένην τῆς ἐκλογῆς εἰς τόν καθεδρικόν ναόν τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ εἰς τό Βελιγράδιον. Κατ' αὐτήν ὁ Τοποτηρητής παρέδωκεν εἰς τόν νέον Πατριάρχην τά σύμβολα τῆς ἐξουσίας καί τοῦ καθήκοντος τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας, ἥτοι τό λευκόν ἐπανωκαλύμμαυχον, τήν ράβδον καί τό μέγα ἐγκόλπιον. Εἰς τήν τελετήν παρέστησαν ὁ Πρωθυπουργός τῆς Σερβίας Μάρκο Τσβέτκοβιτς, ὁ Διάδοχος τοῦ Θρόνου Πρίγκιψ Ἀλέξανδρος, ἡ Πριγκίπισσα Αἰκατερίνη, ἄλλοι ἐπίσημοι καί ἐκπρόσωποι ἄλλων θρησκειῶν καί δογμάτων.

Ἡ ἐπίσημος ἐνθρόνισις θά τελεσθῇ πιθανῶς τόν προσεχῆ Ἀπρίλιον εἰς τήν πόλιν Πέκιον τοῦ Κοσσόβου, ὅπου εἶναι ἡ Ἱεδρα τοῦ Σερβικοῦ Πατριαρχείου, μέ τήν παρουσίαν Ὁρθοδόξων Προκαθημένων καί ἀντιπροσωπειῶν, καθῶς καί πολιτικῶν Ἡγετῶν.

Ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. Χρυσόστομος ἀπέστειλεν εἰς τόν νέον Πατριάρχην τῶν Σέρβων τό ἀκόλουθον τηλεγράφημα:

Μακαριώτατον
Πατριάρχην Σερβίας
κύριον Εἰρηναῖον,
Βελιγράδιον.

Ἡ Ἀγιωτάτη Ἐκκλησία τῆς Κύπρου μετέχει τῆς χαρᾶς τῆς ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τῆς Σερβίας ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ ἐκλογῇ τῆς Ὑμετέρας λίαν ἀγαπητῆς καί περισπουδάστου Μακαριότητος ὡς Πατριάρχου αὐτῆς.

Θερμῶς συγχαίροντες τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι, ὀλοθύμως δεόμεθα τοῦ Ἀρχιποίμενος τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἵνα χαρίζεται Αὐτῇ ὑγίειαν ἀκλόνητον καί ζωὴν πολυχρόνιον καί δασιλῇ χορηγῇ Αὐτῇ τὴν θείαν Αὐτοῦ συναντίληψιν ἐν τῇ ἐπιτελέσει τῶν ὑψηλῶν πατριαρχικῶν Αὐτῆς καθηκόντων, ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ εὐσεβοῦς καί στερρῶς τῇ πίστει τῶν πατέρων αὐτοῦ ἀφωσιωμένου Σερβικοῦ λαοῦ.

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἀρχιεπισκοπῇ Κύπρου,
τῇ 25ῃ Ἰανουαρίου 2010.

Μετά πολλῆς τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης
† Ο ΚΥΠΡΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ὁ Μακαριώτατος ἔλαβε παρά τοῦ νέου Πατριάρχου Σερβίας Εἰρηναίου τό ἀκόλουθον (κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ) γράμμα:

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Κύπρου, ἀγαπητέ ἐν Χριστῷ ἀδελφέ καί συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν μετριότητος, κύριε Χρυσόστομε, τὴν Ὑμετέραν γερασμίαν Μακαριότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι, ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Τῇ συγκαταβάσει τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, ἡ Ἱερά Συνέλευσις

τῶν Ἐπισκόπων τῆς Σερβικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐξέλεξε τὴν ἡμέτεραν ταπεινότητα ὡς διάδοχον τοῦ Ἁγίου Σάββα, πρώτου Ἀρχιεπισκόπου καὶ Φωτιστοῦ τῶν Σέρβων, εἰς τὸν Θρόνον τῶν Σέρβων Πατριαρχῶν. Ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ ἡ Ἐκκλησία ἐναπέθεσαν ἐφ' ἡμᾶς ἓνα βαρὺ Σταυρόν, καὶ πρὸς μεταφοράν τοῦ Σταυροῦ τούτου ὁλοσχερῆς αὐταπάρνησις καὶ πλήρης ἀφοσίωσις πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκλήθημεν, εἶναι ἀναγκαῖαι.

Ἐγκαρδίως εὐχαριστοῦμεν Ὑμῖν, Ὑμετέρα Ἀγιότης, διὰ τὰς προσρήσεις καὶ θερμὰς εὐχὰς ἐπὶ τῷ γεγονότι τῆς ἐκλογῆς ἡμῶν εἰς τὸν Θρόνον τῶν Σέρβων Πατριαρχῶν. Προσβλέπομεν πρὸς τὰς προσευχὰς Ὑμῶν καὶ ἀναμένομεν τὴν συνοδείαν καὶ συμπαράστασιν Ὑμῶν, ὥστε σεβασμίως καὶ ἐντίμως νὰ φέρωμεν τὸν ἐμπιστευθέντα ἡμῖν Σταυρόν, ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ ὅλου πληρώματος τῆς Οἰκουμενικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Μετ' ἀδελφικῆς ἐν τῷ Κυρίῳ ἡμῶν ἀγάπης ἀδελφός καὶ συλλειτουργός τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος

Βελιγράδιον, 2010

† ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ

Πατριάρχης τῶν Σέρβων.

Ὁ νέος Πατριάρχης Σερβίας Εἰρηναῖος ἐγεννήθη τὸ 1930 εἰς τὸ χωρίον Βίντοβα πλησίον τῆς πόλεως Τσάτσακ εἰς τὴν κεντρικὴν Σερβίαν. Ἐτελείωσε τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον εἰς τὴν γενέτειράν του, τὸ Γυμνάσιον εἰς τὴν πόλιν Τσάτσακ, τὴν Ἱερατικὴν Σχολὴν εἰς τὴν πόλιν Πριζρένην τοῦ Κοσσόβου καὶ τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Βελιγραδίου. Τὸ 1959 ἐκάρη μοναχός εἰς τὴν Μονὴν Ρακόβιτσα καὶ ἀκολούθως ἐχειροτονήθη Ἱερομόναχος εἰς τὸν ναόν Ρούζιτσα τοῦ Βελιγραδίου. Διετέλεσε Καθηγητὴς τοῦ Θεολογικοῦ Σεμιναρίου τῆς Πριζρένης (1959-1968). Ἐν τῷ μεταξύ μετεξεπαιδεύθη εἰς τὰς Ἀθήνας (1962-1963).

Τόν Μάϊον τοῦ 1974 ἐξελέγη Ἐπίσκοπος Μοράβιτσκι καί διέ-
τέλεσε βοηθός τοῦ τότε Πατριάρχου Γερμανοῦ. Τόν ἐπόμενον
χρόνον ἐξελέγη Ἐπίσκοπος Νύσσης (Nis) εἰς τήν νοτιοανατολι-
κήν Σερβίαν. Ἡ πόλις Nis εἰς τήν Ἱστορίαν εἶναι γνωστή ὡς ἡ
Ναῖσσός τῆς Μοισίας, ἡ γενέτειρα τοῦ Ἀγίου καί ἱσαποστόλου
αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου.

Ὁ Πατριάρχης Εἰρηναῖος χαρακτηρίζεται ὡς «ἄνθρωπος
ὕπευθυνος, μορφωμένος, νηφάλιος, ρεαλιστής, ἄνθρωπος τοῦ
διαλόγου, ἀνοικτός διά τήν κοινωνίαν, ὅπως καί πρὸς τάς ἄλλας
Ἐκκλησίας, καλός ρήτωρ, κατανοητός εἰς τό εὐρύτερον λαϊκόν
κοινόν. Εἶναι πολύ σεμνός, λιτός, ἀσκητής καί ἐξ αὐτοῦ ἀληθῆς
διάδοχος τοῦ Πατριάρχου Παύλου. Εἶναι ἡ πλέον ὁμαλή συνέχειά
του».